

Màquia d'alzina amb pins pinyers vora el turó d'en Corts (Barcelonès). J. Vigo

Aspecte

Matollars densos, bé que sovint poc regulars, amb clarianes entre els claps de matolls, on creixen algunes herbes i mates xeròfiles. Hi dominen diversos arbustos o rebrots d'arbres esclerofil·les de fulla més aviat petita, generalment d'entre 0,8 i 3 m d'alçària. Per sobre d'aquest estrat arbustiu, s'hi veuen peus més o menys esparsos de pi pinyer. Presenten una certa diversitat en el component florístic, en relació, principalment, amb la natura del substrat (silici o calcari).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, principalment en contrades marítimes.

Ambients que ocupa
Vessants diversos, més aviat solells, o bé petits plans en àrees culminals, com ara turons o serrats.

Clima
Mediterrani més o menys marítim.

Substrat i sòl
Principalment roques àcides (granits, esquistos...); més rarament terrenys calcaris (conglomerats o gresos de ciment calcari, calcàries

compactes...) quan es tracta de llocs culminals o de parts altes de vessant. Sòls generalment sense carbonats, de tendència àcida, o almenys relativament pobres en nutrients, força secs a l'estiu.

Flora principal	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbori <i>Pinus pinea</i> (pi pinyer)		•	•	
Estrat arbustiu <i>Quercus ilex</i> (alzina) <i>Quercus suber</i> (surera) <i>Quercus coccifera</i> (coscoll) <i>Arbutus unedo</i> (arboç) <i>Pistacia lentiscus</i> (llentiscle) <i>Erica arborea</i> (bruc boal)		• • • • • •	• • • • •	
Estrat herbaci <i>Rubia peregrina</i> (rogeta)			•	

Distribució dins el territori català

Territoris catalanídics, ruscínic i ausossegàrric (i terres veïnes).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Quercetum ilicis Br.-Bl. 1915
Carici depressae-Quercetum suberis (O. Bolòs 1959) Rivas Mart. 1987
Erico-Arbutetum Molinier 1937
Quercetum cocciferae Br.-Bl. 1924
etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts. En general es tracta de formacions inestables, sovint originades per focs forestals, on el pi pinyer no es regenera fàcilment. La successió espontània tendirà a substituir-les per màquies i boscos esclerofil·les, tot i que poden persistir en llocs de sòl rocallós i es poden veure afavorides per noves alteracions forestals.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	(IC)	9

Grau d'amenaça	(A)	1
-----------------------	------------	----------

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

F5.142 Stone pine arborescent matorral.